

“मीठे बच्चे- अरूलाई बुझाउने सेवा गर्दै गर। ज्ञान धनको दान गन्यौ भने अपार खुशी रहनेछ, सबैको आशीर्वाद मिल्छ, बाबाको याद बिसिँदैन।”

प्रश्न:- बाबाले तिमी बच्चाहरूलाई रूहानी ड्रिल किन सिकाउनु हुन्छ?

उत्तर:- पहलवान बनाउनको लागि। जति तिमी बाबाको यादमा रहन्छौ, पढाइमा ध्यान दिन्छौ, त्यति नै तिमीमा तागत आउँदै जान्छ। यसै बलबाट तिमी मायामाथि विजय प्राप्त गर्छौ। तिमीले कुनै स्थूल हतियार आदि चलाउँदैनौ, स्वदर्शन चक्रद्वारा मायाको गला काट्छौ- यो हो अहिंसक युद्ध।

गीत:- बचपन के दिन भुला न देना..

ओम् शान्ति। बच्चाहरूले यस गीतको अर्थ बुझ्यौ होला। बाबा गर्ने गराउनेवाला हुनुहुन्छ नि। यस्ता-यस्ता गीत बाबाले बच्चाहरूको लागि बनाउन लगाउनु भएको छ। बाबा बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ- बेहदका माता-पिताका बच्चा बनेर फेरि बिसिनु हुँदैन। यो यादको यात्रा लामो छ। याद गरि नै रहनु छ। जब माता-पिता भन्छौ भने पितालाई याद अवश्य गर्नु छ। माता-पिताको याद त पहिला हुन्छ, फेरि वर्साको लागि बाबाको याद राख्नु पर्छ। लेखिएको पनि छ- दैवी राज्य तिम्रो ईश्वरीय जन्म-सिद्ध अधिकार हो। परमपिता परमात्मा हुनुहुन्छ विश्वको रचयिता, त्यसैले अवश्य पनि स्वर्ग नयाँ दुनियाँ नै रचनुहुन्छ। पिताले कहिल्यै पनि यस्तो भन्दैनन्- म पुरानो घर बनाउँदै छु। सदैव नयाँ घर नै बनाउँछन्। पुरानो बनाउने अक्षर कहिल्यै निस्कदैन। बेहदका बाबाले पनि नयाँ दुनियाँ नै रचनुहुन्छ। अब बच्चाहरूलाई थाहा छ- हामी माता-पिताबाट वर्सा पाउन श्रीमत्तमा चलिरहेका छौं। यो हो बुद्धिको यात्रा। त्यो जिस्मानी यात्रा त जन्म-जन्मान्तर गरिरहन्छन्, घरी-घरी गरि नै रहन्छन्। यो रूहानी यात्रा एकपटक मात्र हुन्छ। यात्रीले पण्डालाई कहिले पनि भुल्न सक्दैन अथवा बच्चाहरूले माता-पितालाई कहिल्यै भुल्न सक्दैनन्। तिमी हौ पाण्डव सेना, सुप्रीम पण्डा हुनुहुन्छ शिव बाबा। तिमी हौ उहाँका बच्चा। बट्टीनाथ वा अमरनाथमा जाँदा बुद्धिमा यात्रा नै याद रहन्छ। जस्तै बेलायतबाट फर्किँदा आफ्नो जन्म-भूमि नै याद रहन्छ। हामी घर जान्छौं भन्ने खुशी रहन्छ। तिमी बच्चाहरूलाई पनि थाहा छ- हामी आफ्नो बेहदको घर स्वीट होम जान्छौं। विकर्माजित अवश्य बन्नु छ। यो कुरा बाबा नै आएर सिकाउनुहुन्छ। भन्नुहुन्छ- याद वा योग विना तिम्रो विकर्म विनाश हुन सक्दैन। योगको महिमा धेरै छ। प्राचीन भारतको योग पुरानो भन्दा पुरानो भनेर महिमा गरिएको छ। सत्ययुग हो नयाँ दुनियाँ। त्यसैले यतिबेला पुरानो दुनियाँमा पुरानै योग सिकाउँछन्। योगको महिमा धेरै छ। बाबाले यो योग सिकाएर जानुहुन्छ। फेरि भक्तिमार्ग सुरु हुन्छ। तिमी भन्छौ- प्राचीन योग मनुष्यले मनुष्यलाई कहिल्यै पनि सिकाउन सक्दैन। अरू सबै अनेक प्रकारका योग मनुष्यले मनुष्यलाई सिकाउँछन्। अब तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- सबैको सच्चा-सच्चा पिता एक हुनुहुन्छ र सबैको माता जगदम्बा हुन्। हुन त पिता सबैलाई भन्ने गर्छन्। नगरपालिकाको अध्यक्षलाई पनि पिता भन्दछन्। यसरी त फेरि धेरै हुन

जान्छन्। ईश्वर पिता एउटै हुनुहुन्छ। उहाँ हुनुहुन्छ रचयिता। सृष्टि पनि एउटै छ। यस्तो होइन— तल वा माथि कुनै सृष्टि छ। मनुष्यहरू चन्द्रमा, तारामा गएर जमीन किनने कति कोसिस गर्छन्। जब अतिमा जान्छन् तब विनाश हुन्छ। चाहे जतिसुकै टाउको दुखाऊन्।

अहिले बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! बचपन नभुल। यहाँ त पहिला बच्चा बन्छन् बाबाको। उहाँ बाबा फेरि शिक्षक पनि बन्नुहुन्छ। वर्सा दिनेवाला एउटै बाबा हुनुहुन्छ। संन्यासीहरूको त कुनै माता-पिता हुँदैनन्। उनीहरूलाई सम्पत्ति मिल्न सक्दैन। लौकिक पिताबाट त सबैलाई वर्सा मिल्छ। पारलौकिक पिता एउटै हुनुहुन्छ। उहाँलाई रचयिता भनिन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— म मनुष्य सृष्टिको बीजरूप हुँ। मेरो महिमा पनि गर्छन्— सत्-चित्-आनन्द स्वरूप। बाबाको महिमा बिल्कुलै अलग छ, यो कुरा त तिमीले बुझेका छौ। यस्तो महिमा अरू कसैको गर्न सकिदैन। विश्वको मालिक लक्ष्मी-नारायणको महिमा बिल्कुल अलग छ। उनको महिमामा गाइन्छ— सर्वगुण सम्पन्न, अहिंसा परमो धर्म, मर्यादा पुरुषोत्तम। पहिलो नम्बरमा स्वर्गका महाराजा महारानीको महिमा छ। त्यो राज्य नै यस्तो छ। यथा राजा रानी तथा प्रजा। त्यहाँ दुःखको नाम रहँदैन। प्रजालाई पनि दुःख हुँदैन। यस्तो दुनियाँ त अवश्य परमपिता परमात्माले नै रचनुहुन्छ। उहाँलाई भनिन्छ— हेविनली गड फादर। भन्न त अंग्रेजहरूले हेविन भन्छन् तर हेविन (स्वर्ग) के हो, यो बुझ्दैनन्। भारतवर्ष नै स्वर्ग थियो। भारतवर्षको महिमा धेरै छ। तिमी दुश्मन हो रावण। तिमी यो बेहदको राज्य छिन्ने यही माया दुश्मन हो। आधाकल्प देखि तिमीले राज्य गुमाएका छौ। गुमाउँदा गुमाउँदै तिमी बिल्कुलै कंगाल बनिसकेका छौ। फेरि तिमीलाई नै राज्यभाग्य मिल्छ। तिमीहरूलाई नै हीरो हीरोइन भनिन्छ। एक हीरो हीरोइन फेरि उनका वंशावली, तिमीहरू सबै हीरो हीरोइन बन्छौ अर्थात् सारा विश्वमा तिमी विजय प्राप्त गर्छौ। तिमीहरूले यो समय हीरो हीरोइनको पार्ट बजाइरहेका छौ। सारा विश्वमा बाबाले तिमीहरूलाई हीरो हीरोइनको टाइटल दिलाउँदै हुनुहुन्छ। तिमी हौ शिवशक्ति सेना। तिमीलाई थाहा छ— हामी योगबलबाट स्वर्ग बनाउँछौं। फेरि स्वर्गमा हामी राज्य गर्नेछौं। तर माया यस्तो छ जसले तिमीलाई भुलाइदिन्छ। जसरी सेकेन्डमा जीवन मुक्ति मिल्छ, त्यसरी नै मायाले पनि सेकेन्डमा भुलाइदिन्छ। जीवन मुक्तिलाई छोडपत्र दिएर सेकेन्डमा मर्छन्। बाबा त सम्झाइ नै रहनुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! जीवनको यात्रा लामो छ। त्यसैले बाबालाई याद गर्दै रह्यौ भने अन्त्य मति सो गति हुन्छ। जुन माता-पिताबाट बेहदको वर्सा मिल्छ, उहाँबाट यदि मुख मोड्यौ भने फेरि पुरानै दुनियाँतिर जान्छौ। बच्चाहरूले लखनऊमा भूल-भुलैया देखेका छौ होला, भित्र गएपछि मनुष्यहरू अल्मलिन्छन्। यो पनि यस्तै हो। बाबा र बाबाको घर भुल्नाले धक्का खाँदै ढोर्दै रहन्छन्। बाटो देखाउनेवाला त माथि हुनुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीले अब श्रीमतमा चलेर मायामाथि विजय प्राप्त गर्ने पुरुषार्थ गरिरहेका छौ। यस्तो होइन आज माता-पिता भन्ने फेरि भोलि उहाँहरूलाई बिर्सने। यहाँ त अरूको सङ्गत तोडेर एकको साथ जोड्नु छ। भक्तिमार्गमा पनि गायन छ— बलिहार जाऊँ, वारी जाऊँ... नाम लिन्छन् कृष्णको। वास्तवमा कृष्णको कुरा होइन। यो हो नै रुद्र ज्ञान यज्ञ। रुद्र शिवलाई भनिन्छ। यति सानो कुरा पनि मनुष्यहरूले बुझ्दैनन्। बाबाले गीता धेरै पढेका छन्। तर पहिले केही पनि बुझेका

थिएनन्। अहिले बुझेका छन्, त्यसमा त भगवानुवाच लेखिएको छ। यस रुद्र ज्ञान यज्ञबाट विनाश ज्वाला प्रज्वलित हुन्छ। रुद्र ज्ञान यज्ञलाई फेरि कृष्ण यज्ञ भनिदिन्छन्। रुद्र पनि कृष्णकै अवतार हुन्— यस्तो भनेर उडाइदिन्छन्। अब बाबा भन्नुहुन्छ— म तिमीलाई राजयोग सिकाउँछु। त्यसैले अवश्य पनि नयाँ दुनियाँ चाहिन्छ राज्य गर्नको लागि। दीपावलीमा लक्ष्मीको आह्वान गर्छन्। त्यसैले कति सफाई आदि गर्छन्। त्यो हो भक्तिमार्गको रीति-रिवाज। यहाँ त तिमी मनुष्यबाट देवता बन्छौ, त्यसैले अवश्य पनि नयाँ सृष्टि चाहिन्छ। यसको लागि नै पुरानो दुनियाँको विनाश हुन्छ। गीतामा एकदम स्पष्ट छ— रुद्र ज्ञान यज्ञबाट विनाश ज्वाला प्रज्वलित भयो। बाबा हुनुहुन्छ नै बेहदको सृष्टि रच्नेवाला। भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! म पितालाई नभुल। आज हाँस्कौ, भोलि बाबालाई भुल्यौ भने खत्तम। फेरि यति रुनु पर्छ, जति कहिल्यै पनि रोएका छैनौ होला। बादशाही गुमाइदिन्छन्, धेरै घाटा पर्नेछ। घाटा परेको मनुष्यको अनुहार पहेँलो हुन्छ। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— पारलौकिक पिता र वर्सालाई नबिर्स। अरूलाई बुझाउने सेवा गर्दै गर। सेवामा व्यस्त रह्यौ भने फेरि भुल्ने छैनौ। धन दिए धन ना खूटे, जति दान गर्नेछौ त्यति खुशीको पारा चढ्ने छ। अरूको आशीर्वाद तिमी शिरमा हुन्छ। भन्नेछन्— यस्ता पण्डामाथि त म बलिहार जान्छु, जसले स्वर्गको बाटो देखाए। यहाँ वास्तवमा बाबाप्रति कृतज्ञता व्यक्त गरिन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— बेहदको शान्ति सधैंको लागि दिनेवाला म नै हुँ। म तिमीलाई यस्तो कर्म सिकाउँछु, जसबाट कहिले पनि दुःख अशान्ति हुन सक्दैन। कर्मको गति अति गहन छ। बाबा भन्नुहुन्छ— म तिमीलाई कर्म, अकर्म, विकर्मको रहस्य सम्झाउँछु। सत्ययुगमा कर्म विकर्म हुँदैन, कर्म अकर्म हुन्छ किनभने त्यहाँ माया हुँदैन। अहिले त मायाको राज्य छ, यसकारण कर्म विकर्म हुन जान्छ। अहिले तिमी ड्रिल गरिरहेका छौ र पहलवान बनिरहेका छौ। यो पढाइ त अन्त्यसम्म पढ्नु छ। जति पढ्छौ त्यति तागत मिल्छ, बढ्दै जान्छ। हरेक मठ, पन्थमा पहिले एउटा आउँछ फेरि वृद्धि हुँदै जान्छ। आजभोलि त दुनियाँमा अन्धश्रद्धा धेरै छ। यो त पढाइ हो। यसमा अन्धश्रद्धाको कुनै कुरा छैन। उनीहरू एउटै भाषणबाट कतिलाई बौद्ध अथवा क्रिश्चियन बनाइदिन्छन्। पादरीहरू पनि धेरै भाषण गर्छन्। फेरि धेरै क्रिश्चियन बन्छन्। यहाँ त्यो कुरा छैन। यहाँ त माया सँग युद्ध गर्नु छ। यसलाई भनिन्छ युद्धस्थल। भगवान आएर हिंसा कहाँ सिकाउनुहुन्छ र! भनिन्छ— अहिंसाको बल चाहिन्छ। तर हिंसक मनुष्यले कहिल्यै पनि अहिंसा सिकाउन सक्दैन। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— हामी बाबाबाट वर्सा पाउनको लागि पूरा पुरुषार्थ गरिरहेका छौं। यो राजधानी स्थापना भइरहेको छ। मालालाई जपदै राम-राम भनिरहन्छन्। त्रेताको अन्त्यसम्म १६१०८ राजकुमार, राजकुमारी हुन्छन्। यसमा ८ मुख्य छन्। आठ रत्नहरूको धेरै महिमा छ। मनुष्यले यिनीहरूको रहस्य के हो भन्ने कुरा कहाँ सम्झन्छन् र! ८ जना त सम्मान पूर्वक पास हुन्छन्, अलिकति पनि सजाय खाँदैनन्। बाँकी १०० ले त धेरथोर सजाय खान्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— बच्चे थाक्नु छैन, हे रात का राही। अहिले हामी रातलाई पार गरेर दिनमा जाँदैछौं। बाबा पनि आउनुहुन्छ संगममा। आधा-कल्पको रात जब पूरा हुन्छ, तब बाबा आउनुहुन्छ त्यसैले नै शिवरात्रि भनिन्छ। शिव बाबाको जन्मकुण्डली तिमी बाहेक अरू कसैले बताउन सक्दैनन्। ब्रह्माको रात र ब्रह्माको दिनलाई बेहदको रूपमा गायन गरिन्छ। एकदमै अँध्यारोबाट एकदमै उज्यालो हुन्छ। बाबा आउनुहुन्छ नै अन्त्यमा, जब

रात पूरा भएर दिन हुन्छ। त्यसैले ब्रह्माको बेहदको रात हुन्छ। यो बुझ्ने कुरा हो नि। बाबा स्वयं भन्नुहुन्छ— म साधारण तनमा प्रवेश गर्छु। यिनले आफ्नो जन्मलाई जान्दैनन्, मैले बताउँछु— ब्रह्मा र बी.के. को जन्म यति पटक भयो। यी सबै कुरालाई कल्प पहिलेकाहरूले नै बुझ्नेछन्। हामी अहिले बाबालाई जानेकाले आस्तिक बनेका छौं। बाबाबाट वर्सा लिन्छौं।

आत्माहरूको पिता एक हुनुहुन्छ। ब्रह्मा पनि शिवबाबाकै बच्चा हुन्। आफ्नो गोदमा लिनुहुन्छ नि। स्वयं भन्नुहुन्छ— म यिनमा प्रवेश गर्छु। अरू कसैले यस्तो कुरा गर्न सक्दैन। बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! शिवबाबालाई कहिले पनि नभुल। भुल्यौ भने स्वर्गको वर्सा गुमाउँछौ अनि रुनु पर्नेछ। कल्प-कल्पको बाजी हुन जान्छ। कल्प-कल्प यस्तो गरि नै रहनेछौ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूलाई माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) जीवनको लामो यात्रामा थाक्नु छैन। माता-पिताबाट कहिले पनि मुख मोड्नु हुँदैन। अरूको सङ्गत तोडेर एक बाबा माथि पूरा बलिहार जानु छ।
- २) स्वीट होममा जानुभन्दा पहिले विकर्माजित अवश्य बन्नु छ। श्रीमत अनुसार बुद्धिको यात्रा गरि नै रहनु छ।

वरदानः— साक्षीपनको स्थितिद्वारा हीरो पार्ट खेलने सहज पुरुषार्थी भव

साक्षीपनको स्थिति ड्रामामा हीरो पार्ट खेलनमा सहयोगी बन्छ। यदि साक्षीपन छैन भने हीरो पार्ट बजाउन सक्दैनौ। साक्षीपन अर्थात् देह देखि न्यारा, आत्मा मालिकपनको स्टेजमा स्थित रहनु। देहबाट पनि न्यारा साक्षी, मालिक। यस देहद्वारा कर्म गराउने, यस्तो साक्षी स्थितिले नै सहज पुरुषार्थको अनुभव गराउँछ किनकि यस स्थितिमा कुनै पनि प्रकारको विघ्न या कठिनाइ आउन सक्दैन, यो हो मूल अभ्यास। यसै अभ्यासद्वारा लास्टमा विजयी बन्छौ।

स्लोगनः— फरिश्ता बन्नु छ भने आफ्नो सबै रिश्ता (नाता) एक प्रभु सँग साथ जोड।